

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3146/2019
02.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Зоран М. Марковић, адвокат из ..., против тужене Компаније „ВВ“ а.д.о. ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1023/18 од 08.04.2019. године, у седници одржаној 02.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1023/18 од 08.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 538/17 од 11.05.2018. године, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно исплати на име накнаде штете, а у вези извршења уговора о осигурању износ од 100.461,60 динара са законском затезном каматом почев од 06.10.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 155.435,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1023/18 од 08.04.2019. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца, као неоснован и обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), који се примењује у вези члана 506. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Предмет тужбеног захтева у овој парници је накнада штете. Вредност предмета спора је 100.461,60 динара.

Без обзира што је побијаном пресудом преиначена првостепена пресуда у којој ситуацији би по члану 403. ст. 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић